

11^e Zondag door het Jaar A

**Verkondigt op uw tocht:
Het Koninkrijk der hemelen is nabij.
Geneest zieken, wekt doden op,
reinigt melaatsen en drijft duivels uit. (Mt 10,7-8)**

Van leven naar eucharistie

Om een gemeenschap levensvatbaar en evenwichtig te houden moeten de leden zowel gemeenschapsgeest als gezag aanvaarden. Ontbreekt gemeenschapsgeest dan wordt die gemeenschap een structuur zonder ziel. Inbreng van iedereen zou ontbreken en meteen ook uitwisseling en echte wederzijdse communicatie. Wordt het gezag niet aanvaard dan loopt die gemeenschap gevaar vlug een ongeorganiseerde massa te worden. Zij heeft een ruggegraat nodig om samenhang te verzekeren. Het gezag staat immers ten dienste van de eenheid. De gezagdragers moeten er zich echter wel van bewust zijn dat zij verantwoordelijkheden hebben en dat hun bevoegdheid ook grenzen heeft. De leden van hun kant moeten vertrouwen opbrengen voor hun leiders.

Eerste lezing

Exodus 19,2-6a

In die dagen kwamen de Israëlieten in de Sinaiwoestijn waar zij dicht bij de berg hun kamp opsloegen. Mozes ging de berg op, naar God. Toen hij boven was sprak de Heer hem daar aan en zei: "Dit moet gij zeggen tot het huis van Jakob en doen weten aan de zonen van Israël. Met eigen ogen hebt gij gezien hoe Ik ben opgetreden tegen Egypte, hoe Ik u op arendsvleugelen gedragen en hier bij Mij gebracht heb. Als gij aan mijn woord gehoorzaamt en mijn verbond onderhoudt, dan zult ge – hoewel de hele aarde Mij toebehoort – van alle volken op bijzondere wijze mijn eigendom zijn. Gij zult mijn priesterlijk koninkrijk en mijn heilig volk zijn."

Tweede lezing

Romeinen 5,6-11

Broeders en zusters, Christus is voor goddelozen gestorven op de gestelde tijd, toen wij zelf nog geheel hulpeloos waren. Men zal niet licht iemand vinden, die zijn leven geeft voor een rechtvaardige, al zou misschien iemand in een bepaald geval dit van zich kunnen

verkrijgen. God echter bewijst zijn liefde voor ons juist hierdoor, dat Christus voor ons is gestorven, toen wij nog zondaars waren. Des te zekerder zullen wij, nu wij eenmaal gerechtvaardigd zijn door zijn bloed, dank zij Hem ontkomen aan de toorn. Toen wij vijanden waren, zijn wij met God verzoend door de dood van zijn Zoon; des te zekerder zullen wij, eenmaal verzoend, gered worden door zijn leven. En dat niet alleen: nu reeds juichen wij in God door Jezus Christus onze Heer, door wie wij de verzoening hebben ontvangen.

Evangelie

Matteüs 9,36 – 10,8

In die tijd werd Jezus bij het zien van de menigte door medelijden bewogen, omdat ze afgetobd neerlagen als schapen zonder herder. Toen sprak Hij tot zijn leerlingen: "De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten." Hij riep zijn twaalf leerlingen bij zich en gaf hun de macht om de onreine geesten uit te drijven en alle ziekten en kwalen te genezen. Dit zijn de namen van de twaalf apostelen: als eerste, Simon die Petrus wordt genoemd, met zijn broer Andreas, Jakobus, de zoon van Zebedeüs, met zijn broer Johannes; Filippus en Bartolomeüs, Tomas en Matteüs de tollenaar, Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Taddeüs, Simon de IJveraer en Judas Iskariot, die Hem verraden heeft. Deze twaalf zond Jezus uit met de opdracht: "Begeeft u niet onder de heidenen en gaat niet binnen in een stad van de Samaritanen; gij moet veeleer gaan naar de verloren schapen van het huis van Israël. Verkondigt op uw tocht: Het Koninkrijk der hemelen is nabij. Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen en drijft duivels uit. Voor niets hebt gij ontvangen, voor niets moet gij geven."

Van eucharistie naar leven

In geen enkele gemeenschap speelt de medeverantwoordelijkheid van iedereen zo'n grote rol als in de Kerk. De Geest van Christus is in haar aanwezig. Hij maakt haar één en bezielt haar. Zo leeft zij ook in innige gemeenschap met de Vader en de Zoon, maar ook met alle leden die het mystiek Lichaam vormen. Dat is immers haar nieuw gebod. Haar hiërarchische structuur gaat terug op Jezus zelf die optrad in gehoorzaamheid aan de Vader en gestuwd werd door de Geest. Meer dan elders moeten haar gezagsdragers zich beschouwen als bemiddelaars tussen de vrijheid van ieder christen en het koninkrijk dat de Kerk nastreeft. Zij hebben als taak beetje bij beetje deze vrijheid te steunen en te vormen totdat zij volledig kan openbloeien in de volmaakte eenheid van de uitverkorenen. Passiviteit past de christenen helemaal niet. Heel hun dynamisme moeten zij ten dienste stellen van de evangelisatie van de wereld. Nochtans mogen zij het gebed hierbij niet vergeten.